

Ang Pinadayag ni Jesu-Cristo - Numero Napulo ug Walo

Ang mga Sala sa mga Amahan

Jeff Pippenger

2023-11-19

Niadtung 1856, ang kaniadto Philadelphian nga Millerite Adventism giila nila ni James ug Ellen White nga Laodicean. Unya si James White misugod sa pagpasiugda sa mensahe sa Laodicea ngadto sa kalihokan pinaagi sa Review and Herald. Sa maong publikasyon usab, sa maong tuig, ang dugang nga kahayag mahitungod sa “pito ka mga panahon” sa Levitico beinte-sais gipresentar usab sa usa ka serye sa walo ka mga artikulo ni Hiram Edson, nga gitamod pag-ayo sa mga White hangtod nga ilang gihinganlan ang ilang kamagulangan nga anak sunod kaniya. Ang serye natapos uban sa saad nga kini pagatapuson sa umaabot, apan wala na kini misubang pag-usab. Sa dapit sa pagbalhin sa kalihokan sa unang manulunda, gikan sa Philadelphia ngadto sa Laodicea, ang kalihokan napandol tungod sa “pito ka mga panahon” sa Levitico beinte-sais, nga nagrepresentar sa pinakaunang ‘taga sa panahon’ nga ang mga manulunda sa Dios maoy nangulo kang William Miller sa pag-ila ug sa pagpahibalo niini.

Ang “pito ka mga panahon” maoy pangulong batong pamag-ang sa patukoranan sa templo sa mga Millerita. Ang matag profetikong hulagway sa usa ka balaang patukoranan maoy hulagway ni Cristo, kay walay laing patukoranan nga ikapahimutang gawas kang Cristo.

Kay wala nay laing pundasyon nga ikabutang sa bisan kinsa gawas sa nahimutang na, nga mao si Jesu-Cristo. 1 Corinto 3:11.

Dili lamang nga si Cristo mao ang patukoranan, Siya usab mao ang batong patukoranan nga gisalikway sa mga magtutukod ug sa ulahi ilang hingkapyanan. Siya mao ang bato nga sa katapusan nahimong ulohan sa pamag-ang. Sa kasaysayan sa mga Millerite, ang “pito ka mga panahon” mao ang simbolo nianang batong pamag-ang.

Gipalig-on ni Cristo ang tugon uban sa daghan sulod sa usa ka semana. Ang estruktura sa taga sa “pito ka mga panahon” batok sa amihaang gingharian sa Israel (nga giila ni Hiram Edson diha sa walo ka wala mahuman nga mga artikulo) nagpatungha sa mao gayud nga estruktura sa matag naong semana diin gipalig-on ni Cristo ang tugon sa katumanan sa Daniel kapitulo nuwebe, bersikulo baynte-siyete. Ang semana diin gitigom ni Cristo ang Israel mao ang mao gayud nga estruktura sa semana diin gipatibulaag ni Cristo ang Israel. Ang pagkatibulaag sa karaang Israel milungtad ug duha ka libo lima ka gatus ug baynte ka tuig, ug ang pagtigom sa espirituwal nga Israel milungtad ug duha ka libo lima ka gatus ug baynte ka adlaw. Gitigom Niya ang Israel aron sa pagpalig-on sa tugon ug Iyang gipatibulaag ang Israel tungod sa panaglalis mahitungod sa Iyang tugon. Ang pag-ila sa “pito ka mga panahon” ingon nga batong patukoranan sa templong Millerite hingpit nga nahiuyon sa pag-ila kang Cristo ingon nga Batong Patukoranan. Ang pagsalikway nianang batoha mao ang pagsalikway kang Cristo.

Sa dihang si Cristo, niadtong 1856, sa labing unang higayon sa kasaysayan sa Kristiyanismo, mitindog nga nagapanuktok sa pultahan sa Laodicea, nangita Siya sa pagpatungha sa usa ka pagdugang sa kahibalo ibabaw sa bato nga kapangdolan nga hapit nang isalikway sa mga magtutukod. Pito ka tuig sa ulahi, o mahimo mong isulti, duha ka libo ug lima ka gatus ug kaluhaan ka simbolikong mga adlaw sa ulahi, gisirhan sa Laodiceanong Adventismo ang pultahan. Makasubo, midumili ang Adventismo sa pagtan-aw sa pagdugang sa kahibalo. Ang usa ka bato nga imong hingad-an maoy usa ka bato nga wala nimo makita, apan anaa gihapon kini.

Ang akong katawhan malaglag tungod sa kakulang sa kahibalo: tungod kay imong gisalikway ang kahibalo, ako usab magasalikway kanimo, aron dili ka na mahimong pari alang kanako: sanglit imong hingkalimtan ang balaod sa imong Dios, ako usab mahikalimot sa imong mga anak. Hosea 4:6.

Ang tunglo sa “pito ka panahon,” batok sa habagatang gingharian sa Juda nagsugod niadtong 677 BC ug natapos niadtong Oktubre 22, 1844, uban sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig sa Daniel kapitulo otso, bersikulo katorse. Ang “pito ka panahon” kabahin sa mao gayud nga tagna nga giila isip “patukoranan ug sentrong haligi” sa kalihokang Advento. Ang patukoranan ug sentrong haligi sa Adventismo natuman sa tukmang samang panahon uban sa pipila pa ka ubang mga tagna. Ang “pito ka panahon,” ang duha ka libo ug tulo ka gatus ka mga adlaw, ang Malakias kapitulo tulo, ang Daniel kapitulo pito, bersikulo trese, ug ang sambingay sa Mateo 25 mahitungod sa napulo ka mga ulay, tanan natuman niadtong Oktubre 22, 1844. Ang petsa nga Oktubre 22, 1844, mao ang patukorananong petsa sa kalihokang Advento, ug may kalabotan niana nga petsa, usa lamang ka sugo ang giila.

Ug ang manulonda nga akong nakita nga nagatindog ibabaw sa dagat ug ibabaw sa yuta mipataas sa iyang kamot ngadto sa langit, Ug nanumpa pinaagi kaniya nga buhi hangtod sa kahangturan, nga maoy nagbuhat sa langit, ug sa mga butang nga anaa niini, ug sa yuta, ug sa mga butang nga anaa niini, ug sa dagat, ug sa mga butang nga anaa niini, nga wala nay panahon. Pinadayag 10:5, 6.

Gipaila ni Sister White ang manulonda sa Pinadayag kapitulo 10, nga mitindog ibabaw sa yuta ug sa dagat, ingon nga si Jesu-Cristo.

“Ang gamhanang manulonda nga nagtudlo kang Juan dili ubos sa pagkausa ka personahe kay kang Jesu-Cristo mismo. Ang pagpahimutang sa Iyang tuong tiil ibabaw sa dagat, ug sa Iyang wala ibabaw sa mamala nga yuta, nagpakita sa bahin nga Iyang ginabuhat sa panapos nga mga talan-awon sa dakong panagbangi batok kang Satanas. Kini nga kahimtang nagapaila sa Iyang labing hataas nga gahum ug awtoridad ibabaw sa tibuok yuta.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Gikuha ni Cristo ang posisyon sa pagbarog ibabaw sa dagat ug sa yuta aron ilarawan ang Iyang labing hataas nga awtoridad. Unya giyahat Niya ang Iyang kamot ug nagsugo nga “wala nay panahon.” Si Cristo nagasulod sa pakigsaad uban sa mga Millerite ug gihatagan Niya sila ug usa ka sugo, maingon nga gihatag Niya kang Abraham sa dihang misulod Siya sa pakigsaad uban kaniya. Gisugo Niya si Abraham nga tulion ang mga lalaking anak. Sa dihang misulod Siya sa pakigsaad

uban sa usa ka piniling katawhan sa kasaysayan ni Moises, mihatag Siya ug daghang mga sugo, ug ang maong mga sugo naglakip sa mando nga ang mga pari lamang ang makatandog sa arka. Giyahat Niya ang Iyang kamot ug nanumpa niadtong Oktubre 22, 1844, nga ang propetikong panahon dili na ilakip sa mga panagna sa Biblia. Gihisgutan ni Jesus ang hilisgutan sa “mga panahon ug mga tingga” sa dihang mitungas Siya ngadto sa langit diha sa usa ka panganod sa mga manulonda, sa ingon nagapaila sa pagtungas sa duha ka mga saksi ingon nga timaan. Ang Iyang gisugo niadto may kalabotan sa “mga panahon ug mga tingga.”

Busa sa nagkatigum sila, nangutana sila kaniya, nga nagaingon, Ginoo, niining panahona ba igapahiuli mo pag-usab ang gingharian ngadto sa Israel? Ug siya miingon kanila, Dili alang kaninyo ang paghibalo sa mga panahon o sa mga takna, nga gibutang sa Amahan sa iyang kaugalingong kagahum. Apan magadawat kamo ug gahum sa diha nga ang Espiritu Santo mokunsad kaninyo: ug kamo mahimong akong mga saksi sa Jerusalem, ug sa tibuok Judea, ug sa Samaria, ug ngadto sa kinatuman nga bahin sa yuta. Mga Buhat 1:6–8.

Si Jesus wala moingon nga walay mga panahon ug mga kapanahonan, kay sa paglitok pinaagi kang Solomon iyang gipamatuoran nga anaa ang “mga panahon ug mga kapanahonan.”

Alang sa tanang butang may panahon, ug panahon alang sa matag katuyoan ilalom sa langit: Ecclesiastes 3:1.

Adunay mga “panahon ug mga tim-os” sulod sa biblikanhong kasaysayan nga mga pagpamatuod kang Palmoni, ang “Kahibulongang Manug-ihap,” apan sukad sa Oktubre 22, 1844, ang katawhan sa Dios gisugo nga dili na gayud pag-usab magmantala ug usa ka mensaheng matagnaon nga nagsandig sa panahon. Ang tambag ni Jesus ngadto sa mga tinun-an sa wala pa Siya mokayab nagrepresentar sa kasaysayan sa dili pa ang Iyang hinlo nga katawhan pagabayawon ingon nga usa ka bandila diha sa Pinadayag kapitulo onse, ug kini nagkauyon sa sugo nga Iyang gihatag niadtong Oktubre 22, 1844. Sa patukoranan nga petsa sa Adventismo, si Cristo nagsugo nga wala nay unta laing mga mensaheng matagnaon nga gibase sa panahon, ug sa Iyang pagkayab nga nagtimaan daan sa pagkayab sa duha ka mga saksi diha sa Pinadayag onse, gisubli Niya kana nga sugo.

“Ang tanan natong mga igsoon nga lalaki ug mga igsoon nga babaye kinahanglan magmatngon batok kang bisan kinsa nga magtakda ug panahon alang sa Ginoo sa pagtuman sa Iyang pulong mahitungod sa Iyang pag-anhi, o mahitungod sa bisan unsang laing saad nga Iyang gihimo nga may pinasahi nga kahinungdanon. ‘Dili alang kaninyo ang pagkahibalo sa mga panahon o sa mga tingpanahon, nga gibutang sa Amahan sulod sa Iyang kaugalingong kagahum.’ Ang bakak nga mga magtutudlo mahimo nga makita nga mainiton kaayo alang sa buluhaton sa Dios, ug mahimong mogasto ug mga kapanguhaan aron ipaila ang ilang mga teoriya sa atubangan sa kalibotan ug sa iglesia; apan samtang ilang isagol ang kasaypanan uban sa kamatuoran, ang ilang mensahe usa ka paglimbong, ug modala sa mga kalag ngadto sa bakak nga mga dalan. Kinahanglan silang atubangon ug supakon, dili tungod kay sila daotang mga tawo, kondili tungod kay sila mga magtutudlo sa kabakakan ug naninguha sa pagbutang sa patik sa kamatuoran ibabaw sa kabakakan.” Testimonies to Ministers, 55.

Si Sister White tin-aw kaayo nga dili gayod kita makabaton ug mensahe bahin sa panahon nga magaila sa bisan unsang butang nga adunay pinasahi nga kamahinungdanon, dili lamang sa Iyang

Ikaduhang Pag-anhi. Ang tagna sa panahon, nga mao ang tema sa kalihokan sa mga Millerite, natapos niadtong Oktubre 22, 1844, ug ang bugtong sugo nga nalangkit nianang pundasyonal nga petsa mao nga ang panahon dili na gayod gamiton pag-usab sa pagpahayag sa mensahe sa Dios.

Sa sinugdanang lihok sa unang manulonda, sa mismong punto sa pagbalhin gikan sa Philadelphia ngadto sa Laodicea, gihatag ang dugang nga kahayag mahitungod sa pundasyonal nga kamatuoran sa kalihokang Millerite. Paglabay sa pito ka tuig, o duha ka libo ug lima ka gatus ug kaluhaan ka simbolikong mga adlaw sa ulahi, o usa ka “kamingawan” sa ulahi, niadtong 1863, ang pundasyonal nga bato sa “pito ka mga panahon” gisalikway sa mga magtutukod.

Sa katapusang lihok sa ikatulong manulonda, sa mismong punto sa pagbalhin gikan sa Laodicea ngadto sa Philadelphia, gihatag ang usa ka pagsulay nga naglakip sa pag-ila sa mga sala sa mga amahan. Ang pagsulay sa patukoranan alang sa mga amahan mao ang “pito ka mga panahon,” nga maoy ilang batong patukoranan. Pagapasagdan ba sa katapusang lihok ang bugtong sugo nga nalangkit sa petsa sa patukoranan, maingon nga ang ilang mga amahan nagpasagad sa ilang batong patukoranan?

Oo. Sa pagkatinuod gayod gibuhat nila kana gayod nga butang. Gisubli nila ang mga sala sa ilang mga amahan.

Ang ilang amahan nila wala makasala niadtong patukoranan nga petsa, kay, labaw sa ubang mga butang, mga taga-Filadelfia pa sila niadtong patukoranan nga petsa. Napakyas ang ilang mga amahan sa ilang patukoranan nga pagsulay sa dihang sila nausab ngadto sa Laodicea ug misalikway sa “pito ka panahon” uban sa nagkadaghang kahayag niini.

Ang ilang pundasyonal nilang kapakyasan niadtong 1863, giunhan sa pito ka tuig sa pagpanuktok ni Cristo sa pultahan sa ilang mga kasingkasing nga Laodicean. Ang pito ka tuig simboliko sa “pito ka panahon” ug sa “kamingawan.” Human sa “kamingawan” gikan sa 1856 hangtod sa 1863, napakyas sila sa ilang pundasyonal nga pagsulay.

Sa nahaunang kapakyasan sa kalihokan sa ikatulong manulonda, nakasala ang katawohan sa Dios pinaagi sa ilang pagsalikway sa bugtong sugo nga tuwirang nalambigit sa patukoranan nga petsa. Ilang gipili ang paglakip sa panagna sa panahon ngadto sa mensahe sa propesiya, sa dihang nasayod sila sa mas maayo. Sa pagbuhat niini ilang gisubli ang sala ni Moises, ang iyang pagpasagad sa pagtuli sa iyang anak nga lalake, ug ang sala ni Uzza sa paghikap sa arka, nga nahibalo siya nga gidid-an siya sa pagbuhat. Ang kalihokan sa ikatulong manulonda nagbuhat sa ilang nahibaloan nga dili matarong! Kon adunay buot mopintal aron matabonan kana nga kamatuoran, nan gamita ang nahibilin sa lata sa pintura, aron tabonan ang kamatuoran nga si Moises ug si Uzza parehong nakasala ug nagpaila sa pagsukol batok sa kabubut-on sa Dios samtang sila naghulagway sa nahaunang kapakyasan sa labing ulahi sa tanang mga linya sa reporma—ang linya sa reporma nga gitutokan sa tanang mga linya sa reporma ngadto sa umalabot. Ang mga hulagway sa nahaunang kapakyasan diha sa mga linya sa reporma nagdala sa timaan sa Alpha ug Omega, ug ang talaan niana anaa alang sa kaayohan sa katawohan sa Dios, bisan pa kon ang katawohan sa Dios magdumili nga makabenepisyo pinaagi niana.

Ang kalihokan sa unang manulonda gihatagan ug yugto nga pito ka tuig, nga usa ka simbolo sa kamingawan sa “pito ka panahon,” aron dawaton ang mensahe sa Laodicea uban sa kahayag sa “pito ka panahon.” Ang tunglo sa “pito ka panahon” mao ang tunglo sa igasuka gikan sa baba sa Ginoo. Niadtong 1863, gisubli nila ang buhat sa pagtukod pag-usab sa Jerico, usa ka buhat nga naglangkob ug “tunglo.” Ang pito ka tuig gikan sa 1856 hangtod sa 1863 usa ka gamayng hulagway sa pagrebelde sa kasal-anan sa mga amahan sa karaang Israel nga nagdala kanila sa tunglo sa “pito ka panahon.” Gisubli sa moderno nga Israel ang mga sala sa ilang mga amahan niadtong 1863.

Ang lihoc sa ikatulong manulonda napakyas sa pagsulay sa unang kapakyasan maingon sa pagkapakyas usab ni Moises ug ni Uzza. Unya gipamatay sila sa kadalanan sulod sa usa ka “kamingawan” nga yugto nga tulo ka adlaw ug tunga. Karon ginaporma sila ngadto sa mga lawas pinaagi sa tingog sa Manlalaban. Ang tingog sa Manlalaban gihatag pinaagi sa “tingog” diha sa kamingawan, ug karon giatubang na sila sa pagsulay, dili sa pagtudlo sa panahon, kondili sa “pito ka panahon.” Napakyas na sila kaniadto sa pagsulay sa pagtudlo sa panahon.

Wala sila sulayi kon motuo ba sila nga ang “pito ka mga panahon” usa ka balido nga kamatuoran, kay kaniadto na sila nagpamatuod nga ilang gidawat ang “pito ka mga panahon” ingon nga usa ka balido nga tagna. Ilang giangkong nga sila nagatoo sa tagna sa duha ka libo ug lima ka gatus ug kaluhaan ka tuig sa pagkakatribulaag. Apan tingali wala sila mahibalo nga may bag-ong nagsulay nga kahayag mahitungod sa “pito ka mga panahon.” Nagabarug sila sa dapit diin nagbarug ang ilang mga amahan niadtong 1856. Ang bag-ong kahayag mao nga ang tulo ug tunga ka adlaw sa Pinadayag onse dili lamang nagaila sa Rebolusyong Pranses, kondili kini karon usa ka kamatuoran sa presente nga kamatuoran.

Ang pag-abli sa tinagong kasaysayan sa pito ka dalugdog, ug ang pag-abli sa ikapitong selyo, tinuod ba nga maoy duha ka mga saksi nga nagpaila nga ang Pinadayag ni Jesucristo karon ginabuklad na? Kon mao kini, tinuod ba gayod nga ang tibuok basahon sa Pinadayag naghigot sa katapusang mga adlaw? Kon tinuod kana, nan ang tulo ka adlaw ug tunga ba nagrepresentar sa panahon sa paglangan diha sa sambingay sa ulay? Kon mao kini, nan ang tambal nga “pito ka mga panahon” tinuod ba nga nagrepresentar sa usa ka sugo nga kinahanglang tumanon niadtong mga miapil sa tagna sa Nashville niadtong Hulyo 18, 2020?

Pagkamatingala gayud! Anaa ang usa ka pagsulay alang kaninyo! Kadtong mga nakamata ug nakaamgo nga anaa sila sa panahon sa paghulat, kinahanglan ba gayud silang maghinulsol sa ilang mga sala, ug sa mga sala sa ilang mga amahan sa kataposan sa tulo ug tunga ka adlaw? Sala ba gayud ang pagsalikway sa sugo nga dili gamiton ang panahon diha sa usa ka tagna?

Alang niadtong mikuha sa baruganan nga ang napakyas nga tagna sa Nashville maoy usa ka tuyo sa Dios sa usa ka paagi, ug nga sa ulahi naningkamot sa pagpalig-on niana nga pangangkong, ako magdugang ug usa pa ka obserbasyon, labaw pa sa sala sa paggamit sa panahon diha sa mga tagna sa Dios. Ang nahitabo sa bakak nga tagna sa Nashville dili lamang usa ka pagpakita sa pagsukol sa sugo ni Cristo niadtong 1844, kondili usa usab kini ka buhat nga nagsulti sa mga anaa sa gawas sa Adventismo nga ang mga tagna nga makita sa Espiritu sa Tagna masayopon. Kini usa ka kaulawan

ibabaw sa mga sinulat sa Espiritu sa Tagna. Kini naghatag ug ebidensiya alang niadtong anaa sa kalibotan nga ang mga sinulat ni Ellen White sama ka mahinungdanon sa mga sinulat ni Joseph Smith, o ni Nostradamus. Ang bililhong mga pulong ni Ellen White gihugawan pinaagi sa mahugaw nga mga pulong sa atong pagsukol. Dili lamang kini usa ka pagsukol batok kang Cristo, nga mao ang Pulong sa Dios, kondili sa samang higayon usa usab kini ka pagsukol batok sa Espiritu sa Tagna. Si Juan ginalutos didto sa pulo nga ginganlag Patmos, dili tungod kay iyang gipahimutang ang iyang tawhanong opinyon labaw sa Biblia ug sa Espiritu sa Tagna, kondili tungod kay iyang gituman kadtong duha ka mga saksi.

Ako si Juan, nga usab inyong igsoon ug kauban sa kasakit, ug sa gingharian ug pailub ni Jesu-Cristo, didto sa isla nga ginganlag Patmos tungod sa pulong sa Dios ug tungod sa pagpamatuod ni Jesu-Cristo. Pinadayag 1:9.

Gisubli namo ang mga sala sa atong amahan nga si Moises sa atong unang kapakyasan, ug kinahanglan natong isugid kini. Kinahanglan natong isugid kini kay ania na kita karon sa 1856. Aduna karon ug bag-ong kahayag mahitungod sa “pitong ka mga panahon,” maingon usab nga didto kaniadto. Ania na kita karon sa pagbalhin gikan sa Laodicea ngadto sa Philadelphia maingon nga ang sinugdanang kalihokan didto sa pagbalhin gikan sa Philadelphia ngadto sa Laodicea niadtong 1856. Sa 1856, gipahunong sa atong mga amahan ang pagmantala sa pagdugang sa kahibalo mahitungod sa “pitong ka mga panahon.” Tingali dili kita makahimo sa pagpahunong sa pagmantala nianang kahayag, apan sa walay duhaduha mahimo natong sirhan ang mga pultahan sa atong mga kasingkasing batok niining kahayag. Mahimo kitang magpakaaron-ingnon, sama sa gibuhay sa unang mga magtutukod sa Seventh-day Adventist, nga ang bato wala gayud didto, ug magpadayon sa pagkapangdol tungod niini. Ang atong suliran mao nga wala kita ug kapin sa usa ka siglo aron ilubong ang atong mga ulo sa balas, kay ang mga paghukom nagsugod na gayud.

Kon atong tugotan ang Alpha ug Omega sa pagtudlo kanato pinaagi sa prinsipyo nga ang katapusan sa usa ka butang gihulagway pinaagi sa sinugdanan sa usa ka butang, dali ra natong makita nga ang Alpha ug Omega nagapakita nga ang tagna sa Nashville gitipoan sa atong mga amahan. Sa diha nga atong ilhon kining kamatuoran, atubangon dayon kita sa kamatuoran nga sukad sa maong tagna, ang matag paningkamot sa paghimog usa ka matang sa tawhanong lohika aron pamatud-an ang napakyas nga tagna dili labaw pa sa usa ka dahon sa igos. Unya makita nato nga ang Dios wala magalakaw uban kanato samtang atua kita sa yuta sa kaaway. Atua Siya didto, apan sa kahulogan lamang nga Siya nagapanuktok sa mga pultahan sa mga kasingkasing, nangita ug pagsulod. Kon ang dahon sa igos sa tawhanong lohika kuhaon, nan makita usab unta nato nga ang paglimod, o ang sayop nga tawhanong lohika nga atong gigamit aron pamatud-an ang tagna sa Nashville, mao ang pamatuod nga kita nagalakaw nga supak kang Cristo.

Sa 1856, ang Philadelphianong Adventismo nahimong Laodicea, ug nahibalo sila niini. Gipamatud-an kini sa Ginoo pinaagi sa mga pulong sa propetisa ug sa iyang bana. Samtang nagtindog si Cristo sa mga pultahan niadtong mga kasingkasing nga Laodiceano, mitanyag Siya sa pagsulod ug sa pagpangaon uban kanila. Ang pagkaon nga Iyang gidala aron ilang kan-on mao ang bato nga pamag-ang sa “pitong panahon.” Sila mibalibad.

Sa tuig 2023, ang katapusang lihok karon nagalatas gikan sa Laodicea padulong sa Philadelphia, kay ang ikawalong iglesia iya sa pito ka mga iglesia. Ang Ginoong Alpha ug Omega nagpamatuod niini pinaagi sa Iyang pulong sa “kamatuoran.” Si Cristo karon nagtindog na sa pultahan niadtong bag-ong nangamatay nga mga uga nga bukog, nagtanyag sa pagsulod ug sa pagpakigsalo sa pagkaon uban kanila, ug ang pagkaon nga Iyang gustong ipaambit kanila mao gayud ang maong pagkaon nga Iyang gisulayan sa pagpaambit sa ilang mga amahan niadtong 1856. Dili kini lamang ang payak nga mga bata kang bahin sa doktrina sa “seven times,” maingon nga ingon niana kini alang sa ilang mga amahan niadtong 1856. Dili, kini mao ang mapait nga tambal sa “seven times,” ug ang maong tambal nagkinahanglan sa matang sa pagkamapainubsanon nga sagad lisod tunlon.

Ang pulong ni Jehova miabot pag-usab kanako, nga nagaingon: Anak sa tawo, sultihi ang principe sa Tiro: Mao kini ang giingon sa Ginoong Jehova: Tungod kay ang imong kasingkasing mapahitas-on, ug ikaw nagaingon, Ako usa ka dios, ako nagalingkod sa lingkoranan sa Dios, sa kinataliwad-an sa mga dagat; apan ikaw tawo man, ug dili Dios, bisan pa ginahimo mo ang imong kasingkasing nga sama sa kasingkasing sa Dios. Ania karon, ikaw labi pang maalamon kay kang Daniel; walay tinago nga ilang matago gikan kanimo. Ezekiel 28:1–3.

Tingali ang kadtong uban kanato nga miapil sa panagna sa Nashville mas maalamon pa kay kang Daniel?

Sa nahaunang tuig sa iyang paghari, ako si Daniel nakasabut pinaagi sa mga basahon sa gidaghanon sa mga tuig, nga mahitungod niini miabot ang pulong ni Jehova kang Jeremias nga manalagna, nga pagatumanon niya ang kapitoan ka tuig sa pagkabiniyaan sa Jerusalem. Ug gitumong ko ang akong nawong ngadto sa Ginoong Dios, aron mangita pinaagi sa pag-ampo ug mga pangamuyo, uban ang pagpuasa, ug sako, ug abo. Ug nag-ampo ako kang Jehova nga akong Dios, ug naghimo ako sa akong pagsugid, ug miingon: O Ginoo, ang daku ug makahahadlok nga Dios, nga nagabantay sa tugon ug kalooy alang kanila nga nahigugma kaniya, ug alang kanila nga nagabantay sa iyang mga sugo; Nakasala kami, ug nakabuhat ug kasal-anan, ug nakabuhat ug kadautan, ug misukol, bisan pinaagi sa pagtalikod sa imong mga lagda ug sa imong mga hukom. Wala usab kami mamati sa imong mga alagad nga mga manalagna, nga nagsulti sa imong ngalan ngadto sa among mga hari, sa among mga principe, ug sa among mga amahan, ug sa tanang katawohan sa yuta. O Ginoo, ang pagkamatarung anaa kanimo, apan kanamo ang kaulaw sa nawong, sama niining adlaw; sa mga tawo sa Juda, ug sa mga pumoluyo sa Jerusalem, ug sa tibook Israel, nga anaa sa duol ug nga anaa sa halayo, sa tanang mga yuta diin imong gipapahawa sila, tungod sa ilang kalapasan nga ilang gilapas batok kanimo. O Ginoo, kanamo ang kaulaw sa nawong, sa among mga hari, sa among mga principe, ug sa among mga amahan, tungod kay nakasala kami batok kanimo. Sa Ginoo nga among Dios anaa ang mga kalooy ug mga kapasayloan, bisan pa man misukol kami batok kaniya. Wala usab kami motuman sa tingog ni Jehova nga among Dios, sa paglakaw diha sa iyang mga kasugoan, nga iyang gibutang sa among atubangan pinaagi sa iyang mga alagad nga mga manalagna. Oo, ang tibook Israel nakalapas sa imong kasugoan, bisan pa gani pinaagi sa pagtalikod, aron dili sila motuman sa imong tingog; busa ang tunglo gibubo sa ibabaw namo, ug ang panumpa nga nahisulat sa Kasugoan ni Moises nga alagad sa Dios, tungod kay nakasala kami batok kaniya. Ug iyang gituman ang iyang mga pulong, nga iyang gisulti batok kanamo,

ug batok sa among mga maghuhukom nga mihukom kanamo, pinaagi sa pagpahinabo sa ibabaw namo ug dakung kadautan; kay sa ilalum sa tibook langit wala pa mahitabo ang sama sa nahitabo sa Jerusalem.

Sumala sa nahisulat sa Kasugoan ni Moises, kining tanang kadautan miabut ibabaw kanamo; apan wala kami mag-ampo sa atubangan ni Jehova nga among Dios, aron kami motalikod gikan sa among mga kasal-anan, ug makasabot sa imong kamatuoran. Busa si Jehova nagbantay sa kadautan, ug gidala kini ibabaw kanamo; kay si Jehova nga among Dios matarung sa tanan niyang mga buhat nga iyang ginabuhat; kay wala kami manumbaling sa iyang tingog. Ug karon, Oh Ginoo nga among Dios, nga nagpagula sa imong katawhan gikan sa yuta sa Egipto pinaagi sa kamot nga gamhanan, ug nakakuha ka ug dungog alang sa imong kaugalingon, sama niining adlaw; nakasala kami, nakahimo kami ug kadautan. Oh Ginoo, sumala sa tanan mong pagkamatarung, nagahangyo ako kanimo, ipahalayo unta ang imong kasuko ug ang imong kapungot gikan sa imong ciudad nga Jerusalem, sa imong balaang bukid; tungod kay tungod sa among mga sala, ug tungod sa mga kasal-anan sa among mga amahan, ang Jerusalem ug ang imong katawhan nahimong kaulawan sa tanan nga naglibot kanamo. Busa karon, Oh among Dios, pamatia ang pag-ampo sa imong alagad, ug ang iyang mga pangamuyo, ug pasidlaka ang imong nawong ibabaw sa imong balaang puloy-anan nga nahimong awaaw, tungod sa Ginoo. Oh akong Dios, iduko ang imong dalunggan, ug pamati; ablihi ang imong mga mata, ug tan-awa ang among mga pagkagun-ob, ug ang ciudad nga ginatawag sa imong ngalan: kay wala kami magahalad sa among mga pangamuyo sa imong atubangan tungod sa among pagkamatarung, kondili tungod sa imong dagkung mga kalooy. Oh Ginoo, pamati; Oh Ginoo, pasayloa; Oh Ginoo, patalinghugi ug buhata; ayaw paglangan, tungod sa imong kaugalingon, Oh akong Dios: kay ang imong ciudad ug ang imong katawhan ginatawag sa imong ngalan. Ug samtang nagasulti pa ako, ug nagaampo, ug nagsugid sa akong sala ug sa sala sa akong katawhan nga Israel, ug nagahalad sa akong pangamuyo sa atubangan ni Jehova nga akong Dios alang sa balaang bukid sa akong Dios; Oo, samtang nagasulti pa ako diha sa pag-ampo, ang tawo nga si Gabriel, nga akong nakita sa panan-awon sa sinugdan, nga gipalupad sa madali gayod, mihikap kanako sa may panahon sa halad sa kagabhion. Ug iyang gipahibalo ako, ug nakigsulti kanako, ug miingon, Oh Daniel, mianhi ako karon aron sa paghatag kanimo ug kaalam ug pagsabut. Daniel 9:2–22.